ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה
לי מה משכרתך׃ וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם
הקטנה רחל׃ ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר
ויפת מראה׃ ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע
שנים ברחל בתך הקטנה׃ ויאמר לבן טוב תתי אתה לך
מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי׃ ויעבד יעקב
ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו
אתה׃ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו
ימי ואבואה אליה׃ ויאסף לבן את כל אנשי המקום
ויעש משתה׃ ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה
אליו ויבא אליה׃ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה
בתו שפחה׃ ויהי בבקר והנה היא לאה ויאמר אל לבן
מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני׃
ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני
הבכירה׃ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר
תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות׃ ויעש יעקב כן
וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה׃ ויתן
לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה׃ ויבא
גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד
שבע שנים אחרות׃ וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח
את רחמה ורחל עקרה׃ ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו
ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני
אישי׃ ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי
שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון׃
ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי

ואמר לבן ליעקב הכי ארי אחי את
ותפלחנני מגן חוי לי מא אגרך׃ וללבן
תרתין בנן שום רבתא לאה ושום
זעירתא רחל׃ ועיני לאה יאין
ורחל הות שפירא בריוא ויאיא בחזוא׃
ורחים יעקב ית רחל ואמר
אפלחנך שבע שנין ברחל
ברתך זעירתא׃ ואמר לבן
טב דאתן יתה לך מדאתין
יתה לגבר אחרן תיב עמי׃ ופלח יעקב ברחל
שבע שנין והוו בעינוהי כיומין זעירין
ברחמיה יתה׃ ואמר יעקב ללבן הב ית
אתתי ארי שלימו יומי פלחני ואעול
לותה׃ וכנש לבן ית כל אנשי אתרא
ועבד משתיא׃ והוה
ברמשא ודבר ית לאה
ברתיה ואעיל יתה לותיה
ועל לותה׃ ויהב לבן לה ית זלפה
אמתיה ללאה ברתיה לאמהו׃
והוה בצפרא והא היא לאה
ואמר ללבן מא דא עבדת לי
הלא ברחל פלחית עמך ולמא
שקרת בי׃ ואמר לבן לא מתעבד כן באתרנא
למתן זעירתא קדם רבתא׃ אשלים שבועתא
דדא ונתן לך אף ית דא בפלחנא
די תפלח עמי עוד שבע שני
אחרנין׃ ועבד יעקב כן ואשלים שבועתא
דדא ויהב ליה ית רחל ברתיה ליה לאתו׃
ויהב לבן לרחל ברתיה ית בלהה אמתיה
ליה לאמהו׃ ועל אף לות רחל ורחים אף
ית רחל מלאה ופלח עמיה עוד שבע
שנין אחרנין׃ וחזא יי ארי סניאתא
לאה ויהב לה עדוי ורחל עקרא׃ ועדיאת
לאה וילידת בר וקרת שמיה ראובן ארי
אמרת ארי גלי קדם יי עלבני ארי כען
ירחמנני בעלי׃ ועדיאת עוד וילידת
בר ואמרת ארי שמיע קדם יי ארי
סניאתא אנא ויהב לי אף ית דין וקרת
שמיה שמעון׃ ועדיאת עוד וילידת
בר ואמרת הדא זמנא יתחבר לי בעלי
ארי ילידת ליה תלתא בנין על כן

עיני לאה הוו
יאכן על יהות
בכיין ומצליין
דלא תיפוק מוליה
דעשו ורחל הוות
[illegible]

ועבד לבן ית כל עשירוותא
ועבד שירו עם לבן ואמר
להון הא שבע שנין יתבינה
גברא צדיקא הדין [illegible]
שקבלתון לאחרין ויבעון
סגן וכען יתחן הכא
עצה דעבדתון יתיה גבן עוד
שבע שנין אחרנין ויהבון ליה
עצה דרמיו ואסבה ליה ללאה
חולף רחל׃

ישלים שבעת יומין משתותא
דליה ונתן לך שני׃

יד עצמי ובש׳ [illegible]
ויספר [illegible]
בידך [illegible]
[illegible] חדש ימים וכן עשה
ואף זו לו חנם שהיה רועה
רועה צאנו׃ הכי אחי לשון
לשון תמיה וכי בשביל שאחי
אתה תעבדני חנם׃ ועבדתני
כמו ותעבדני וכן כל תיבה
שהיא לשון עבר הוסיף וי״ו
בראשה והיא הופכת
הדבר להבא׃ רכות לפי
שהיתה בוכה שהיתה סבורה
לעלות בגורלו של עשו שהיו
הכל אומ׳ שני בנים לרבקה ושתי
בנות ללבן גדולה לגדול וקטנה
לקטן׃ יפת תאר היא צורת
הפרצוף לשון יתארהו
בשרד קונטרפייט בלע״ז׃ מראה
זיו קלסתר פנים׃ אעבדך שבע
שנים הן ימים אחדים
שאמרה לו אמו וישבת עמו
ימים אחדים תדע שהרי
כת׳ ויהיו בעיניו כימים אחדים׃
ברחל בתך הקטנה כל הסימנים
הללו למה לפי שהיה יודע בו שהוא
רמאי אמ׳ לו אעבדך ברחל ושמ׳ יא׳
ושמא תאמ׳ רחל אחרת מן השוק
תל׳ לו׳ בתך ושמא תאמר אחליף
לאה בשמה ת״ל הקטנה ואעפ״כ
לא הועיל ולא עוד שהרי רימהו׃
[illegible] מלאו ימי שאמרה
לי אמי ועוד הרי אני בן [illegible]
שמונים וארבע ואימתי אעמיד
שנים עשר שבטים וזהו שאו׳
ואבואה אליה והלא קל שבקלים
אינו אומ׳ כן אלא להוליד
תולדות אמר׃ והנה היא לאה
אבל בבקר בלילה לא היתה לאה
לפי שמסר יעקב סימנים לרחל
וכשראתה שמכניסין לו לאה
אמרה עכשיו תכלם אחותי
עמדה ומסרה לה אותן סימנים׃
שבע דבוק הוא שהוא נקוד
שבוע של זאת והן שבעת ימי
המשתה בתלמוד ירושלמי
במועד קטן׃ ונתנה לך לשון

לשון רבים כמו נרדה נבלה ונשרפה
אף זה לשון ונתן׃ גם זאת מיד
לאחר נשואיה׃ שבע שנים אחרות
אחרות הדומות לראשונות מה ראשונות
באמונה אף אחרונות באמונה׃ אעפ״
שבר מאות כמו עלון׃ ילוה לפי שהאמ׳
שאמהות נביאות היו ויודעות שי״ב
שבטים יוצאים מיעקב וד׳ נשים ישא
אמרה מעתה אין לו פתחון עלי שהרי
נטלתי כל חלקי בבנים׃ [illegible] לשון
[illegible] כמו לוסין [illegible]
שהיו [illegible] כל [illegible]

ויברח יעקב שדה ארם ויעבד
ישראל באשה ובאשה
שמר׃ ובנביא העלה יהוה את ישראל
ממצרים ובנביא נשמר׃ והכעיס
אפרים תמרורים ודמיו עליו יטוש
וחרפתו ישיב לו אדניו׃ כדבר אפרים
רתת נשא הוא בישראל ויאשם
בבעל וימת׃ ועתה יוספו לחטא ויעשו
להם מסכה מכספם כתבונם עצבים
מעשה חרשים כלה להם הם אמרים
זבחי אדם
עגלים ישקון׃
לכן יהיו
כענן בקר
וכטל
משכים
הולך כמוץ
יסוער מגרן
וכעשן
מארובה׃
ואנכי יהוה

סער ועשן חמץ
יותר [illegible] ואדו׳
שעיבעם מהר
ויישן מהרכב
לקרואתם׳ עלין
יטוש עליו יגלם
[illegible] והחרפתו ישיב
שחירו׳ [illegible]
כשעין שטירס יד
מיוך שהוכיח
ברמם על יושר
מה את הוא [illegible]

בני מגרי עשו׳ ויברח יעקב וגו׳ כדרש שאינו מחזור
על הראשונות. שמרתן ומעלה וישראל הולך
ועד זאת. עשיתי לו [illegible] לברוח לשדה ארם
[illegible] יד [illegible] ובמשה שמרתיו הינו [illegible]
ובנביא העלה יי׳ וגו׳ ועל שיותם מכעיסים אותי
ותמרורים [illegible] במרדיהם [illegible] העלה
[illegible] לברות [illegible] נביאיו
[illegible] הם [illegible]
[illegible] ישראל [illegible]
[illegible] כמשר [illegible]
[illegible] ישר׳ [illegible]